

Sygn. akt IV U 931/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

<i>Przewodniczący</i>	<i>SSO Jacek Witkowski</i>
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2014 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania K. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 8 lipca 2013 r. Nr (...)

w sprawie K. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje K. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia (...)r.

Sygn. akt IV U 931/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...). Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił K. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, albowiem komisja lekarska ZUS nie stwierdziła u niej niezdolności do pracy. W związku z tym pozwany organ rentowy przyjął, iż wnioskodawczyni nie spełnia warunków określonych w art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz. U. z 2013r. poz. 1440 ze zm.), tj. brak u niej niezdolności do pracy.

Od decyzji tej odwołanie złożyła ubezpieczona K. K., wnosząc o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy. W odwołaniu podnosiła, że jest niezdolna do pracy, lecz się u kardiologa, ortopedy i psychiatry (k.2 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie. W uzasadnieniu podniesiono, że odwołanie nie zawiera żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę decyzji i uwzględnienie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczona K. K., ur. (...), była uprawniona do świadczenia rehabilitacyjnego w okresie od (...). (decyzja organu rentowego o przyznaniu świadczenia z 6 lutego 2013r. k. 12 a.r.). W dniu 10 kwietnia 2013r. złożyła wniosek do ZUS o rentę z tytułu niezdolności do pracy (k. 1 a.r.).

W toku postępowania orzeczniczego komisja lekarska ZUS rozpoznała u niej: obserwację w kierunku zaburzeń dystymicznych, reakcję depresyjno-lękową w wywiadzie, okresowe bóle odcinka C, Th i L-S kręgosłupa bez zespołu neurologicznego w przebiegu zmian zwyrodnieniowo – dyskopatycznych, nadciśnienie tętnicze zredukowane bez powikłań zarządowych, stan po operacji mięśniaków macicy w 2011r. (k.9-10 a.l.). W ocenie komisji lekarskiej ZUS ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (k.21 a.r.).

W toku postępowania rozpoznawczego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych: kardiologa, ortopedy, psychiatry i neurologa. Biegli opiniujący wspólnie stwierdzili u ubezpieczonej zaawansowane zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego z okresowymi zespołami bólowym korzeniowym, niestabilność kręgosłupa lędźwiowego z objawami aktywnej niewydolności czynnościowo-ruchowej, przebytą niewydolność krążenia mózgowego, nadciśnienie tętnicze okres (...), zaburzenia depresyjne i lękowe mieszane. Zdaniem biegłych ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy. Niezdolność do pracy trwa od 10 kwietnia 2013r. okresowo do 31 grudnia 2016r. (k.9-15 a.s.).

Organ rentowy wniósł zastrzeżenia do wywołanej opinii i wniósł o wydanie opinii uzupełniającej przez biegłych sądowych. Przewodniczący Komisji Lekarskich przy (...)w W. podniósł, że opinia biegłych jest nie w pełni jasna. Biegli piszą o pilnej hospitalizacji ze względu na dekompensację stanu zdrowia bez określenia jakiego układu dotyczyła ta dekompensacja. Nie jest jasne czy chodziło o hospitalizację z powodu objawów zaburzeń krążenia mózgowego, którą również wymieniono, ale bez podania konkretnej daty (k.23-25 a.s.).

Sąd dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłych sądowych, zlecając im ustosunkowanie się do zarzutów organu rentowego.

W opinii uzupełniającej biegli w pełni podtrzymali swoją opinię zasadniczą. Wskazali, że komisja lekarska ZUS wydając swoje orzeczenie nie wzięła pod uwagę karty leczenia szpitalnego, wyniku badania KT kręgosłupa szyjnego, wyniku badania KT kręgosłupa lędźwiowego i zaświadczenia z Gabinetu Ortopedycznego (k. 11-14 a.s.), a decyzja zdeterminowana była opinią konsultanta psychiatry ZUS (k.30 a.s.).

Organ rentowy podtrzymywał zastrzeżenia do opinii biegłych sądowych i wniósł o wywołanie opinii innego zespołu biegłych (k.38 a.s.).

Sąd oddalił wniosek organu rentowego, uznając, że sporna kwestia została dostatecznie wyjaśniona.

Pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania.

Zdaniem Sądu Okręgowego opinie biegłych: zasadnicza i uzupełniająca stanowią miarodajny i obiektywny dowód aktualnego stanu zdrowia ubezpieczonej. Jest ona spójna, wyczerpująca i oparta zarówno na dokumentacji medycznej, jak i na badaniu wnioskodawczynie. Biegli odnieśli się również do zastrzeżeń organu rentowego.

Z treści opinii biegłych sądowych wynika, że ubezpieczona była częściowo niezdolna do pracy w dacie zgłoszenia wniosku o ustalenie prawa do renty, a zatem spełniała warunki do przyznania renty. W uzasadnieniu biegli wskazali m.in., że rozdzielne traktowanie schorzeń występujących u wnioskodawczynie jest błędem metodologicznym postępowania orzeczniczego, gdyż organizm ludzki jest integralny. Mimo, iż każde ze schorzeń nie powoduje samodzielnie częściowej niezdolności do pracy to schorzenia opisane w opinii zasadniczej traktowane łącznie w aktualnym stopniu ich zaawansowania powodują u ubezpieczonej długotrwałą okresową utratę zdolności do pracy w stopniu znacznym.

Zgodnie z treścią art. 12 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Sąd Okręgowy przyjął, iż ubezpieczona jest częściowo okresowo niezdolny do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 3 ustawy o FUS i w związku z tym na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc Sąd orzekł jak w sentencji.